

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **R., s. r. o.** „v likvidácii“, Š., IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. J.F., J.B. proti žalovanému: **L., a. s., Levice**, J.L., IČO: X., zastúpeného advokátom doc. JUDr. L.F., CSc., K.B., o zaplatenie **15 977,41 eur s prísl.**, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. januára 2012, č. k. 2 Cob 474/2011-519, takto

r o z h o d o l:

Odvolacie konanie sa **z a s t a v u j e.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave uznesením z 24. januára 2012, č. k. 2 Cob 474/2011-519 späťvzatie žaloby, podanej dňa 24. januára 2012, nepripustil.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pred otvorením odvolacieho pojednávania dňa 24. januára 2012 zobral žalobca svoju žalobu späť, pretože žalovaný predmetnú pohľadávku žalobcovi aj s príslušenstvom uhradil, a to dňa 1. marca 2011. Žalovaný vyjadril do zápisnice z pojednávania pred odvolacím súdom dňa 24. januára 2012 svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby a so zastavením konania. Uviedol, že nie je pravdou, že by žalovaný pohľadávku žalobcovi dobrovoľne uhradil. Predmetná pohľadávka bola uspokojená v rámci exekúcie, a to ešte predtým, než uznesením dovolacieho súdu bolo dňa 31. marca 2011 rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu.

Vzhľadom k tomu, že žalobca počas odvolacieho konania (teda v čase, keď rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti nenadobudlo právoplatnosť) zobral svoju žalobu späť, avšak žalovaný vyslovil so späťvzatím žaloby nesúhlas, odvolací súd podľa ust. § 208 O. s. p. rozhodol o nepripustení späťvzatia žaloby s tým, že bude pokračovať v odvolacom konaní.

Proti tomuto uzneseniu na pojednávaní dňa 24. januára 2012 podal odvolanie žalobca, dôkazom čoho je zápisnica o pojednávaní pred odvolacím súdom z 24. januára 2012. Rekapituláciu postoja žalobcu v konaní aj s vyjadrením k meritu veci podal žalobca vo svojom písomnom zdôvodnení zo dňa 20. januára 2012.

Ustanovenie § 103 O. s. p. ukladá súdu povinnosť kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak v konaní vyjde najavo taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O. s. p.). Ak ale ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Ak sa nepodariť nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 veta prvá a veta tretia O. s. p.).

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne podmienky konania nevypočítava, z jeho ustanovení možno vyvodiť, že ide o súhrn vlastností tak na strane súdu, ako aj na strane účastníkov konania, ktoré musia byť splnené, aby sa dosiahol účel Občianskeho súdneho konania, vyplývajúci zo základných procesných ustanovení. Na strane súdu ide o práva a povinnosti, aby ako orgán štátu mohol v tej-ktorej veci konať a vydať rozhodnutie. Takou vlastnosťou súdu je i jeho funkčná príslušnosť, v zmysle ktorej zákonodarca určuje, ktorý súd je príslušný konať a rozhodnúť o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 prvá veta O. s. p.).

Odvolanie je riadny opravný prostriedok, ktorý možno podať proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon pripúšťa. Občianske súdne konanie je dvojinštančné; riadny opravný prostriedok môže byť uplatnený len u jediného súdu vyššieho stupňa.

Funkčná príslušnosť súdov v druhom stupni súdneho konania je upravená tak, že o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov rozhodujú krajské sudy (§ 10 ods. 1 O. s. p.) a o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov, ako súdov prvého stupňa, rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd SR potom rozhoduje už len o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov (§ 10a ods. 1 O. s. p.), o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 2 O. s. p.), o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov (§ 10a ods. 3 O. s. p.) a o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR ako odvolacieho súdu, kde rozhoduje iný senát tohto súdu (§ 10a ods. 4 O. s. p.).

V predmetnej veci odvolanie žalobcu smeruje proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, ktorým Krajský súd v Bratislave späťvzatie žaloby, podané dňa 24.01.2012, nepripustil. Ide tak nepochybne o rozhodnutie odvolacieho súdu, vydané v inštančnom postupe v štádiu odvolacieho konania. V zmysle platnej právnej úpravy Najvyšší súd SR nemôže preskúmať odvolanie účastníka konania, smerujúce proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho; chýba mu na to funkčná príslušnosť, ktorej nedostatok vždy zakladá nedostatok podmienky konania, pre ktorý treba príslušné konanie zastaviť.

Keďže na prejednanie odvolania žalobcu proti uzneseniu krajského súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu SR, bolo konanie o odvolaní žalobcu zastavené (§ 211 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 104 ods. 1 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v súlade s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., keďže odvolacie konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová